

Η στάμνα

Διάβασε το παραμύθι και απάντησε στις ερωτήσεις πιο κάτω.

Στη μακρινή Κίνα ζούσε κάποτε μια γριά μόνη σε ένα καλυβάκι. Κάθε πρωί ξεκινούσε, έχοντας στους ώμους της κρεμασμένες από ένα ξύλο, που περνούσε

στην πλάτη της, δύο στάμνες και πήγαινε σε ένα πηγάδι, που ήταν λίγο πιο πέρα από το σπίτι της για να φέρει δροσερό νερό.

Η μία στάμνα όμως ήταν ραγισμένη, σε αντίθεση με την άλλη που ήταν τέλεια. Αποτέλεσμα ήταν κάθε φορά

να χύνεται κατά τη διαδρομή νερό από τη ρωγμή της ραγισμένης στάμνας και η γριούλα γύριζε σπίτι της με μιάμιση στάμνα γεμάτη.

Ο καιρός περνούσε και η "ελαττωματική" στάμνα στεναχωριόταν, γιατί θεωρούσε πως ταλαιπωρεί τη γριούλα, λόγω του ελαττώματός της, ενώ αυτή κουραζόταν να κουβαλάει καθημερινά το απαραίτητο νερό της ημέρας. Μια μέρα λοιπόν δεν άντεξε και της μίλησε.

Η γιαγιά τα έχασε!

– «Πώς είναι δυνατόν να είσαι στάμνα και να μιλάς; Μήπως ονειρεύομαι;»

– «Όχι, γιαγιά! Η επιθυμία μου να απολογηθώ μου έδωσε φωνή».

– «Για ποιο πράγμα να απολογηθείς;»

– «Κάθε μέρα, εσύ ταλαιπωρείσαι να

κουβαλάς νερό από το πηγάδι και λόγω του ραγίσματός μου, χύνεται κάτω αρκετή ποσότητα νερού. Έτσι, τη στιγμή που θα μπορούσες να έχεις δύο γεμάτες στάμνες,

έχεις μιάμιση και κουράζεσαι άδικα εξαιτίας μου. Εγώ στη θέση σου θα με πετούσα σε ένα βράχο να με σπάσω και θα έφτιαχνα άλλη στάμνα».

– «Α, γι' αυτό λες;» χαμογέλασε η γιαγιά, η οποία είχε εν τω μεταξύ συνέλθει από το σοκ της στάμνας

που μιλούσε. «Έλα μαζί μου να σου δείξω».

Παίρνοντας τη στάμνα, της έδειξε το σημείο της διαδρομής όπου χυνόταν το νερό.

Κατά μήκος είχαν φυτρώσει πανέμορφα λουλουδάκια διαφόρων χρωμάτων.

Γυρνάει και της λέει:

«Πρόσεξα την ατέλειά σου και την εκμεταλλεύτηκα. Στην πλευρά όπου χυνόταν το νερό, φύτεψα σπόρους και φύτεψαν τα άνθη που βλέπεις. Κάθε μέρα παίρνω από αυτά και στολίζω το φτωχό μας καλυβάκι.

Αν δεν ήσουν εσύ, το σπιτάκι μου δεν θα ήταν στολισμένο με τόση ομορφιά!».

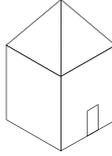
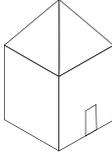
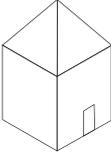
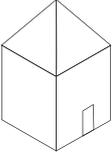
1 Βάλε ✓ στα μηνύματα που παίρνουμε από αυτή την ιστορία.

1.	Το μειονέκτημα μπορεί να γίνει πλεονέκτημα.	
2.	Πρέπει να ντρεπόμαστε όταν νιώθουμε ότι είμαστε λιγότερο καλοί σε κάτι.	
3.	Η αδυναμία μπορεί να γίνει ευκαιρία να αναδείξουμε το δυνατό μας σημείο.	
4.	Δεν πρέπει να δίνουμε ευκαιρία σε αυτούς που είναι διαφορετικοί.	
5.	Πρέπει να αποδεχόμαστε και να αξιοποιούμε τη διαφορετικότητα.	
6.	Δεν αξίζει να ταλαιπωρούμαστε χρησιμοποιώντας κάτι που δεν είναι τέλειο.	

2 Να φανταστείς το μονοπάτι με τα λουλούδια που ποτίζονταν από τη ραγισμένη στάμνα. Να ζωγραφίσεις και να χρωματίσεις τα λουλούδια στο μονοπάτι προς το σπίτι της γιαιγιάς, έτσι όπως φαντάζεσαι το τοπίο.

3 Συνέχισε το μοτίβο.

4 Κάποια παιδάκια, που ζούσαν στη γειτονιά της γριούλας θαύμαζαν τα πανέμορφα λουλούδια της. Κάθε μέρα πήγαιναν εκεί να τα μυρίσουν και πρόσεξαν ότι το λουλουδάτο μονοπάτι της ήταν γεμάτο από πανέμορφες, πολύχρωμες πεταλούδες! Σκέφτηκαν λοιπόν να φτιάξουν έναν κήπο στην αυλή του σχολείου τους για να προσελκύσουν πεταλούδες! Η Μαρία, η Γεωργία, η Παναγιώτα και η Άντρη έφεραν γιασεμί, τριαντάφυλλα, γαρύφαλλα και πετούνιες. Δείτε τα στοιχεία για να βρείτε ποιος έφερε το κάθε λουλούδι.

Στοιχεία:

- Η Μαρία και το κορίτσι του οποίου η μαμά έστειλε γιασεμί από τον κήπο της και το κορίτσι το οποίο έφερε δύο δωδεκάδες πετούνιες από το φυτώριο γιατί η μαμά της δεν έχει κάποιο φυτό και η Παναγιώτα βοηθούν να ετοιμαστεί το χώμα για να φυτέψουν τα λουλούδια.
- Η Γεωργία και το κορίτσι το οποίο έφερε τις τριαντάφυλλες και το κορίτσι με τις γαρύφαλλες και η Άντρη πρέπει να αναλάβουν το πότισμα του κήπου κατά τις διακοπές του καλοκαιριού.
- Η μαμά της Γεωργίας δεν έχει δικά της φυτά να στείλει.
- Η Μαρία ζει στην πόλη και δεν μπορεί να μαζέψει γαρύφαλλα.

	Γιασεμί	Τριαντάφυλλα	Γαρύφαλλα	Πετούνιες
Μαρία				
Γεωργία				
Παναγιώτα				
Άντρη				

